

Ve dnech 8 - 10. 11. uspořádal písničkář **Zdeněk Hamřík** 4. ročník festivalku **Píšu písničky. A ty?**

, přitom již potřetí se koncerty odehrávaly v divadle Tramtárie. Festival je složen z odpoledních Open scén a večerních koncertů, při kterých patří divadelní prkna nejen samostatným písničkářům.

Avšak pondělní večer byl věnován právě jim. Jako první přišel na pódium

Honza Řepka

, člen dua

Nestíháme

. Několik úvodních písní se doprovázel na jihoamerický nástroj cuatro, takové větší ukulele. Své vystoupení poskládal do několika tématických „setů“.

Do toho prvního patřily písničky „*Utek' jsem z domova*“ a „*Na rozcestí*“. Potom seznámil publikum se švýcarským písničkářem

Mani Matterem

, prý „takovým švýcarským Jarkem Nohavicou“. Písně, které zazněly, byly veselé, s jednoduchými texty. A vesele zněly i některé smutnější, například o tom, jak zemřel Ferdinand (nejedná se o nástupníka trůnu, ale o zvířecího tvora). U té musel Honza vysvětlit, že nadšeně znějící „ojé, oje, oje“ je ve skutečnosti švýcarským vyjádřením smutku. Celkově se vystoupení neslo ve veselém duchu. Většinu hlediště obsadila skupina účastníků konference věnované válečným veteránům, která zrovna probíhala v Olomouci. A tak, když se Honza o toto neobvyklé obecenstvo (někteří měli vojenské uniformy) zajímal, dostalo se nám obsažného

vysvětlení přímo od vedoucího skupiny. Zbytek koncertu patřil ukázkám z Honzova nového sólového alba

Čistý byl svět

.

Poté vystoupila

Žofie Kabelková

. Zahrála písně především z alba

Peřiny z vody

, které doplnila o ukázky z debutu Žiju a zazněly i písně ještě starší (např. několikrát přepracovaná „

Sopka

“). Velkou Žofiinou předností je její hlas, se kterým si dokáže pěkně hrát. Dodává tak zpěvu emocionální náboj, obzvláště vokály mezi slokami umocňují atmosféru písní. Během vystoupení čekalo diváky jedno překvapení. Žofie si všimla, že v publiku sedí písničkářka

Jitka Glosová

, a tak ji pozvala na pódium, aby zahrála jednu vlastní písničku.

Úterní koncert byl živější a hlučnější, vystoupily totiž dvě hudební skupiny. Tou první byla místní

Bujabéza

. Letošní rok je pro Bujabézu velmi úspěšný (vydání desky, 5. místo na Zahradě, vítězství na Dřevohostickém folkáči (?)) Také zde bylo poznat, že je kapela ve formě. Jak už to u lidových textů bývá, jejich drastičnost není zrovna neobvyklá. A tak členové kapely vtipně dělí písně na ty, ve kterých je vražda a ve kterých ne. Ty „nevraždicí“ tentokrát mírně převládaly. Výborná zpěvačka

Zuzana Mimrová

dokáže dramatické písně výborně vygradovat. I její vícehlasy s

Janem Sítařem

nebo

Ondřejem Jehlíkem

zní velmi příjemně. Jediné, co by se dalo vytknout, je nazvučení. Tím, že je sál velmi malý, bicí často přehlušovaly zpěv a textům někdy nebylo dobře rozumět.

Bujabézu vystřídali vsetínští

Žamboši

. Jejich vystoupení bylo velmi veselé. Bubeník

Juří Nedavaška

objevil v šatně divadla Tramtárie rekvizity a mnohé z nich přinesl na pódium, když zrovna nebubnoval. Občas tak překvapil

Jana Žambocha

a ten měl co dělat, aby se při zpěvu nerozesmál. Dalším zpestřením byly Honzovy kytarové efekty. Nemohly chybět

„Znakoplavky

“ s punkovými refrény, které si diváci tolik oblíbili na letošních letních festivalech. Také v předešlé písni „

Joe z Ikarie

“vypomohla technika. Honza si do smyčky nahrál kytary a potom rovněž na kytarový snímač zazpíval „hej před náma hrála Bujabézááá, hej to je parádní kapelááá“, čímž rozesmál publikum a hlavně členy předchozí kapely. To však nebyla jediná mezikapelní interakce. Členové Bujabézy občas radili Žambochům, které písně mají zahrát. Skální fanoušci Žambochů jistě měli radost, když se objevila nová píseň

„Co ti mám zahřát má milá?“

Že bylo publikum téměř plné příznivců Žambochů bylo poznat při závěrečném potlesku, když i po druhém přídavku odmítali diváci pustit kapelu z pódia. Třetí přídavek byl však opravdu tím posledním.

Festiválek pokračoval i ve středu koncertem Zdeňka Hamříka,

Petra Rímského

a

Alibaby

, ten jsem už ale nenavštívila. I tak jistě můžu říci, že festival je velmi příjemným bodem v nabídce olomouckých kulturních akcí. Vzhledem k tomu, že Olomouc je univerzitní město, je škoda, že festival nenavštěvuje příliš mnoho studentů. Doufejme tedy, že i příští rok prkna divadla Tramtárie na pár dní obsadí ti, kteří píší písničky a že studenti na chvíli odtrhnou oči od skript a přijdou interprety podpořit.